

KULTURBAROMETERET I KUNSTPAVILLONEN

En kridhvid skønhed

Vestjyllands Kunstpavillon er en smuk og hjertevarm kunstoase

AF METTE CHRISTENSEN
mmc@herningfolkeblad.dk

KUNST Her er så fredeligt. En gang imellem kan jeg høre en hund gø, en knallert gasse op og et par enkelte biler køre forbi. Men ellers er her ganske fredeligt med sagte fuglefløjt i ny og næ.

Jeg befinder mig i Videbæk Anlæg, der har masser af grønne områder, som i øjeblikket er beklædt med et tæppe af røde, orange og gule blade fra de mange omkringstående træer. Foran mig er en aflang sø, i hvilken jeg kan høre plask fra et springvand, der laver ottetaler i luften og skaber ringe i vandet.

Og fra bredden kan jeg se over på Vestjyllands Kunstpavillon - tegnet af arkitekt Henning Larsen. Den nærmest svæver i søvandet, ligesom den smukt reflekterer sig i det og med sin kridhvide farve lyser anlægget op på denne grå og solforladte dag.

V for Videbæk

Det er ret skønt at gå rundt i den lille naturboble af et anlæg, og da jeg bevæger mig tættere på pavillonens indgang, får jeg øje på fire, store skulpturer, der omkranser et lille parkområde.

De er skabt af billedhugger Jens Lund og hedder »De fire årstider«. Hver forestiller de nogle mennesker, der opholder sig i henholdsvis foråret, sommeren, efteråret og vinteren, og deres simple, lyse stil passer så fint til stedet her og til pavillonens.

Og selvom pavillonens er meget stilren, har den samtidig et iøjnefaldende, kantet udtryk:

To horisontale plader står adskilt fra hinanden via facadestykker, som danner zigzag hele vejen rundt om bygningen og har en væg af glas bag

I Herning Folkeblads serie »Kulturbarometeret« tager vi temperaturen

på en række kultursteder i Herning og Ikast-Brande-området. Er der god stemning? Hvordan er informationsniveauet? Og får man noget for pengene?

Vi har sendt en medarbejder i marken:

- Jeg er lige flyttet til landsdelen og kender ikke kulturlivet i hverken Herning eller Ikast. Med dugfriske briller vil jeg derfor ud at undersøge, hvilke steder denne egn har at byde på og forhåbentlig inspirere de lokale

til selv at besøge dem, forklarer retoriker Mette Meyer Christensen, Herning Folkeblad.

I denne uge er det Vestjyllands Kunstpavillon i Videbæk, der er under luppen. Kulturbarometeret har tidligere besøgt Biblioteket i Herning, Team Teatret i Herning, Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts Museum i Birk, Bakkehuset i Ikast, Nordisk Film Biografer Herning og MCH Herning Kongrescenter.

I næste uge lægger vi vejen forbi Fermaten i Herning.

sig. Og det er som om, at disse zigzagger danner en masse V'er. Måske V'er for »Videbæk«?

Tilfældigt? Næppe.

Jeg træder ind i den flotte pavillon og bliver mødt af en ældre kvinde, der er ved at støvsuge den lille reception foran mig, som er fyldt til randen med foldere og bøger samt små buster på toppen af nogle skabe. Hun pakker støvsugeren væk, så snart hun ser mig, hvorpå hun byder hjerteligt velkommen.

Imens registrerer jeg, at også alt herinde er kridhvidt, og at pavillonens udstilling er på venstre side, mens en café fremtoner på højre, hvor to mænd sidder ved et par borde og snakker på tværs, mens de pakker et eller andet ind i cellofan.

Kvinden i receptionen har lidt småproblemer med at huske, hvordan betalingsterminalen virker, men sammen får vi det til at klappe, og jeg får min billet stukket i hånden.

Gennemført stil

Jeg går til venstre ind mod udstillingen og passerer en udstående væg, hvorpå man har skrevet den aktuelle udstillings navn og kunstnerens navn med sort maling.

Ved at kigge på kunstpavillonens

hjemmeside finder jeg ud af, at udstillingerne skiftes hyppigt ud, idet der bliver vist omtrent 10 forskellige udstillinger på et år samt holdt fem til otte musikalske arrangementer.

Hjemmesiden er en kende teksttung og har et lidt gammeldags setup, men den er dog nogenlunde overskuelig og har en god kørselsvejledning i forhold til at finde pavillonens.

- Kender du noget til udstillingen på forhånd? spørger kvinden fra receptionen mig få sekunder efter, jeg er trådt ind i udstillingsrummet.

Det gør jeg ikke, så hun begynder på entusiastisk vis at fortælle om den og henter nogle brochurer, så jeg let kan orientere mig. Rummet er stort og hvidt med troldekt i loftet, hvorfor jeg kommer til at tænke på musiklokalet på min gamle folkeskole, som var isoleret med det over alt for at skabe god akustik.

Her er masser af plads at bevæge sig på, og værkerne i rummet er opstillet flot på rad og række på hvide hylder, mens enkelte hænger normalt på væggene, og andre igen hænger kreativt ned i snore fra loftet.

Et ovenlysvindue i samme kantede stil som facadestykkerne uden på bygningen leverer godt med lys til udstillingen, og når jeg kigger op i det, kan jeg tydeligt se himlen. I rummet er der placeret to, små, grå betonbænke med runde hynder, og jeg slår mig ned på den ene.

Her er en meget gennemført og simpel stil, og jeg fornemmer, at stedet er meget nyt. Det er rigtig rart at være her, og det er oven i købet en spændende og meget hip udstilling, hvorfor jeg sluger den hurtigt.

Formidabel udsigt

For enden af udstillingsrummet er der en lille, smal gang, som fører ind til caféen. Her står en lille skulptur

og et sort, opretstående klaver. Jeg tænker ved mig selv, at det faktisk er lidt underligt at opleve et kunststed, hvor der kun er ét udstillingslokale. Måske er det bare, fordi pavillonens egentlig ser noget større ud udvendigt, end den er indvendigt, hvorfor jeg havde forventet, at der var flere lokaler med værker.

Jeg kommer ind i caféen, der består af en bardisk i samme grå beton-stil, som var at finde i udstillingslokalet samt en masse metalborde med små dekorationer og stearinlys, som vender ud mod søen.

Udsigten her er virkelig formidabel, og selvom det er lidt pebret at give 25 kroner for en automat-caffé latte, så bestiller jeg alligevel en af en flink dame bag baren og sætter mig ned og nyder synet af søen gennem de hvide, skråstillede facadestykker.

Gennem ruden kan jeg se, at det også er muligt at sidde ved borde udenfor på en art terrasse, og jeg kan lige forestille mig, hvordan det vil være, at sidde der om sommeren med et glas finkulturel rosé og nærmest være i direkte kontakt med vandet.

- Når solen kommer, så er vi helt salige. Så kommer svanerne også, siger damen fra receptionen, som henvender sig til mig ved bordet med sin jakke over skulderen, inden hun smutter ud ad døren og holder fyraften.

Frivillig gejst

Mens jeg sidder og drikker min kaffe, kommer kvinden bag baren også hen til mig og spørger interesseret, hvor jeg kommer fra, og hvor jeg har hørt om Vestjyllands Kunstpavillon. Jeg fornemmer lidt, at det måske ikke er hver evig eneste dag, at de har besøg af personer i 20'erne.

Hun forklarer selv med stor gejst, at de kun er frivillige, der styrer stedet her.

Hun fortæller også ivrigt om området og kunsten omkring pavillonens, om den aktuelle udstilling, om den åbenbart fantastiske akustik her og om baggrunden for det store, farverige maleri, som hænger i caféen.

Naturligvis fortæller hun også om arkitekten Henning Larsen, som selv

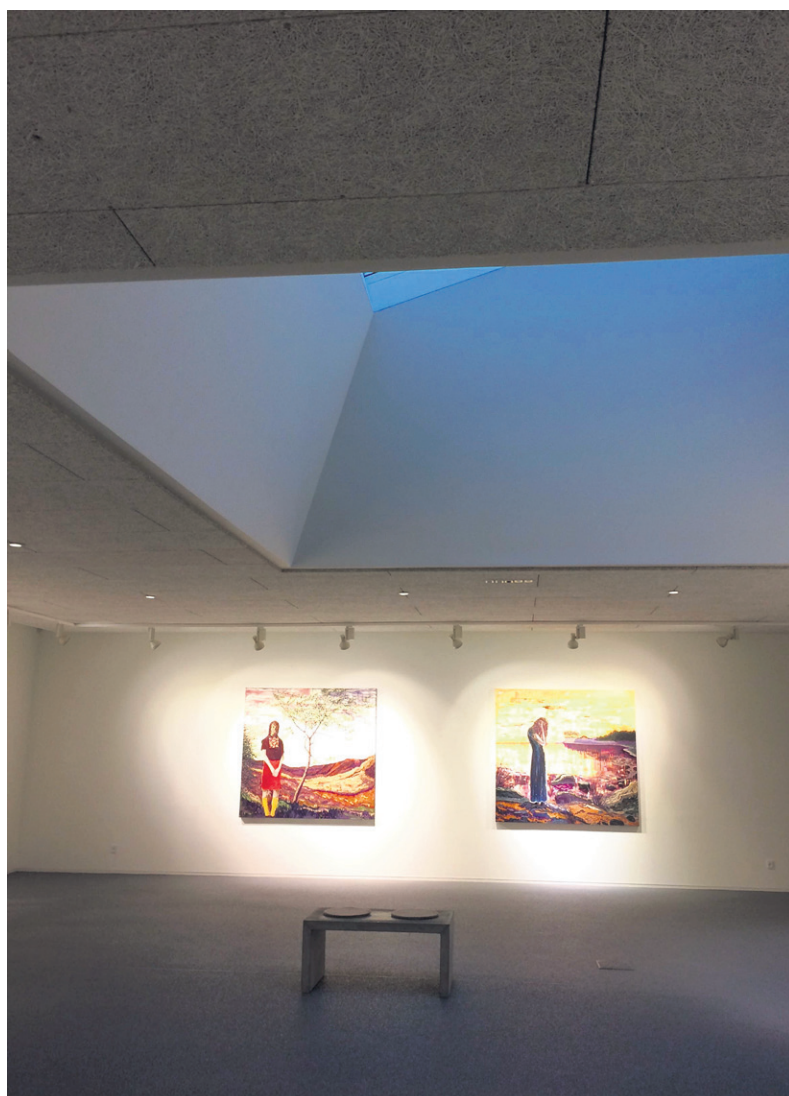
: fakta

OM VESTJYLLANDS KUNSTPAVILLON

Adresse: Henning Larsens Vej 3, 6920 Videbæk

Indviet i: 2012

Hjemmeside: www.vestjyllandskunstpavillon.dk

#hjertevarme

#kunstividebæk

#henninglarsen

#frivillige kræfter

#kulturbarometeret

#vestjyllandskunstpavillon

Temperaturen på Vestjyllands Kunstpavillon

Stemning

Der er en varm og afslappet stemning i den smukke, hvide kunstpavillon, der ligger fredfyldt ved en sø i Videbæk Anlæg. Stedet er moderne og stilrent og har et dejligt, lyst udstillingslokale, som er rart og rummeligt at bevæge sig rundt i.

Information

Det entusiastiske, frivillige personale er ikke fedtede med information om pavillonen og kunsten i den, når man besøger stedet, hvilket er en rigtig dejlig oplevelse. Stedets hjemmeside er en smule gammeldags, men den er dog tilstrækkelig funktionel og læsevenlig.

Billetpris

En billet til Vestjyllands Kunstpavillon koster 40 kroner, hvilket måske kan synes en kende dyrt for at betragte kunst i ét udstillingslokale. Men pavillonen er en oplevelse i sig selv, da det er ret særligt at sidde i caféen og kigge ud på søen, hvorfor prisen er helt okay, selvom man godt kunne sælge kaffen lidt billigere. Børn og unge under 18 år kommer desuden gratis ind.

Den samlede temperatur

Pavillonen er en arkitektonisk skønhed og hjertevarm kunstoase med et passioneret, frivilligt personale, som agerer gode formidlere. Jeg vender med al sandsynlighed tilbage til sommer for at opleve at sidde på caféens terrasse og nyde den kønne udsigt i direkte sollys. Med de skiftende udstillinger vil der til den tid også være noget nyt og spændende at kigge på i udstillingslokalet.

kom fra Videbæk-området, og hvor stolte de frivillige er af, at der kommer en tilbygning i 2017, som også skal skabes af Herning Larsens Tegnestue. Da jeg kigger ud af øjenkrogen får jeg da også øje på en hvid miniudgave af et af Herning Larsens mest berømte værker, nemlig udstillingsbygningen

til Ny Carlsberg Glyptotek i København.

Efter en god snak går det op for mig, at også de to ældre herrer, som sidder i caféen, er frivillige. De byder lystigt ind med nogle bemærkninger om pavillonen, da jeg skal til at gå igen. Det er virkelig dejligt at opleve, hvor glade

det frivillige personale er for stedet og for at være her. De er meget kontaktsøgende, dog på den helt rigtige måde, hvor de passioneret og helt nede på jorden fortæller om kunsten og stedet ud fra det indsigt niveau, som jeg har som besøgende.

Stemningen er derfor rigtig hjer-

tevarm og imødekommende, og jeg forstår personalets store entusiasme. Udstillingssalen er lys og lækker, og udsigten ud over søen inde fra caféen er helt fantastisk og et kunststykke i sig selv, ligesom pavillonen udefra er et meget betagende syn.

Jeg vil glæde mig til at vende tilbage

til denne kridhvide kunstoase, når det er snevej, eller når sommeren kommer næste år, da bygningen må tage sig ud på mange forskellige måder alt efter vejret. Det kan i hvert fald ikke blive et helt skidt syn, når udsigten indefra og udefra allerede er smuk på en gråvejrsgang som i dag.